

14 Ιουνίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΡΕΝΟΣ ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

... .. Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Αρ. 354/93 & 355/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος — Σύσταση υπό το κράτος του προηγούμενου νομοθετικού καθεστώτος (Ν.33/67) — Τεκμήριο νομιμότητας — Σύσταση χωρίς προσωπική γνώση του Διευθυντή — Βαρύτητα — Η εν πάση περιπτώσει ανάγκη αρμονίας της με τα υπηρεσιακά στοιχεία — Παραγνώριση της αρχαιότητας από το Διευθυντή στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις — Συνέπειες. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Βαρύτητα κατά περίπτωση — Ανατιολόγητη παραγνώριση της αρχαιότητας στην κριθείσα περίπτωση. 10

Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές παρατάθηκε περαιτέρω η αμφισβήτηση περί την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους σε Ανώτερο Χημικό η οποία για πρώτη φορά, ακολούθησαν ακυρωτικές δικαστικές αποφάσεις, είχε διενεργηθεί στις 6/4/1983. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Όλοι οι φακέλοι που αφορούσαν τους υποψηφίους τέθηκαν ενώπιον του Γενικού Διευθυντή και επομένως, σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, θεωρείται ότι λήφθηκαν δεόντως υπόψη. Επιπλέον, ο Γενικός Διευθυντής, όπως ο ίδιος ανέφερε, είχε στα 20

χέρια τους φακέλους των υποψηφίων που είχε στο Υπουργείο Υγείας στους οποίους ανέτρεξε.

5 Όπως είναι καθαρό από τη σύστασή του, ο Γενικός Διευθυντής, που δεν είχε προσωπική γνώση για τους υποψηφίους κατά τον κρίσιμο χρόνο, βασίστηκε αποκλειστικά στα στοιχεία των φακέλων. Η σημασία τέτοιας σύστασης είναι μηδαμινή.

10 Από τα στοιχεία των φακέλων φαίνεται ότι αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος είχαν τις ίδιες περίπου αξιολογήσεις και τα ίδια περίπου προσόντα. Ο αιτητής όμως ήταν αρχαιότερος του ενδιαφερόμενου μέρους και πουθενά στη σύσταση δε φαίνεται γιατί παραγνωρίστηκε η αρχαιότητά του, που σύμφωνα με τη νομολογία υπερσχίζει όταν στα άλλα δύο κριτήρια προαγωγής οι υποψήφιοι είναι περίπου ισότιμοι.

20 Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι ο Νόμος που διέπει την επίδικη απόφαση είναι ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 33/67) ο οποίος δεν απαιτούσε αιτιολογημένες συστάσεις. Όμως, οι συστάσεις δεν πρέπει να είναι αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων.

25 Στην προκειμένη περίπτωση, όπου δεν συστήθηκε χωρίς καμιά εξήγηση μεταξύ ισότιμων υποψηφίων ο αρχαιότερος, υπήρχε διάσταση της σύστασης με τα στοιχεία των φακέλων. Σε τέτοια περίπτωση, οι συστάσεις είτε πρέπει να παραγνωρίζονται, είτε να τους δίνεται περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας.

30 2. Όπως η ίδια η ΕΔΥ επεσήμανε, αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος έχουν περίπου τα ίδια ακαδημαϊκά προσόντα. Ούτε σε σχέση με την πείρα τους, όπως καταγράφεται στα πρακτικά της ΕΔΥ, φαίνεται να έχουν οι δύο υποψήφιοι οποιαδήποτε ουσιαστική διαφορά. Εξάλλου, ούτε η ΕΔΥ κατέληξε σε τέτοιο συμπέρασμα. Αναφορικά με τις αξιολογήσεις τους οι δύο υποψήφιοι παρουσιάζονται περίπου ισότιμοι, λαμβανομένης υπόψη της απόφασης της ΕΔΥ για τη μη λήψη υπόψη των παράνομων τροποποιήσεων. Επομένως, δε βρίσκεται στήριγμα το συμπέρασμα της ΕΔΥ ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει του αιτητή σε αξία. Ούτε και αιτιολογείται από την ΕΔΥ η παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή ενόψει του γεγονότος ότι στα άλλα δυο κριτήρια οι δύο υποψήφιοι ήταν περίπου ίσοι. Η αρχαιότητα ρυθμίζεται από τον ίδιο το Νόμο, Άρθρο 46 του Ν. 33/67, και δεν παύει να είναι ένα από τα τρία νομοθετημένα κριτήρια που συνεκτιμούνται για την εξεύρεση του καταλληλότερου υποψηφίου, έστω και αν αυτή ανάγεται στην προηγούμενη και όχι την τελευταία θέση που κατείχαν οι υποψήφιοι.

Έστω και αν θεωρηθεί ότι η βαρύτητα που δόθηκε στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή ήταν η αμόξουσα υπό τις περιστάσεις, και πάλι δε δίνονται, από την ΕΔΥ, επαρκείς λόγοι για την παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή.

5

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Argyrides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1488,

10

Republic v. Argyrides (1987) 3 C.L.R. 1092,

Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 380,

15

Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1991) 3 Α.Α.Δ. 713,

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480,

20

Ιοαννου ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 431,

Republic v. Koufettas (1985) 3 C.L.R. 1950,

25

Δημοκρατία ν. Χαραλάμπους και Άλλου (1992) 3 Α.Α.Δ. 251.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο το ενδιαφερόμενο μέρος αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 354/93.

35

Γ. Μηχανικός, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 355/93.

Λ. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

40

Ρ. Παπαθωμά για Γ. Αγαπίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Κ. Ακκελίδου.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με τις παρούσες προσφυγές, που συνεκδικιάστηκαν γιατί αφορούν την ίδια διοικητική πράξη, ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, η οποία δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας 5 ημερομ. 29.1.93, με την οποία προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο, αναδρομικά από 15.4.83, το ενδιαφερόμενο μέρος Κωνσταντία Ακκελίδου, αντί των αιτητών.

Η επίδικη απόφαση ήταν το αποτέλεσμα επανεξετάσεων που 10 ακολούθησαν ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η αρχική απόφαση της ΕΔΥ λήφθηκε στις 6.4.83 και με αυτή προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στην επίδικη θέση, από 15.4.83. Ο αιτητής πρόσβαλε με προσφυγή του την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους. Το πρωτόδικο δικαστήριο στην απόφασή του, 15 **Renos Argyrides v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 1488, ακύρωσε την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, για το λόγο ότι λήφθηκαν υπόψη οι τροποποιήσεις που έκανε ο Προσυπογράφων Λειτουργός στις αξιολογήσεις των υποψηφίων, οι οποίες έγιναν χωρίς να τηρηθούν οι σχετικές ρυθμιστικές πρόνοιες. Η πρωτόδικη απόφαση 20 εφεσιβλήθηκε από τους καθ' ων η αίτηση και η Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την απόφασή της, **Republic v. Argyrides** (1987) 3 C.L.R. 1092, απέρριψε την έφεση.

Η ΕΔΥ μετά την απόφαση της Ολομέλειας επανεξέτασε το θέμα 25 στις 18.9.87 και επαναπροήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος. Ο αιτητής άσκησε εκ νέου προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε πρωτόδικα (**Αργυρίδης v. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 380). Ο αιτητής εφεσίβαλε την πρωτόδικη απόφαση με την Αναθεωρητική Έφεση 904. Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την απόφασή της ημερομ. 11.9.92, 30 αποδέχτηκε την έφεση του αιτητή και ακύρωσε την απόφαση της ΕΔΥ για δύο λόγους. Πρώτον γιατί λανθασμένα δεν κλήθηκε ο νέος Διευθυντής για να υποβάλει τις συστάσεις του, οι οποίες επιβάλλονται από το Νόμο και δεύτερον γιατί η ΕΔΥ δεν προέβη στη δέουσα έρευνα για να διακριβώσει με επάρκεια την κατοχή του με- 35 ταπτυχιακού προσόντος από το ενδιαφερόμενο μέρος.

Η ΕΔΥ επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης της κενωθείσας θέσης κατά τη συνεδρία της ημερομ. 17.12.92, υπό το φως της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου. Εξετάζοντας τα προσόντα 40 των υποψηφίων, η ΕΔΥ έκρινε ότι ο μεν αιτητής Ζανόπουλος διέθετε μεταπτυχιακό προσόν στη χημεία, το οποίο θεωρείτο πλεονέκτημα με βάση το σχέδιο υπηρεσίας, ενώ ο αιτητής Αργυρίδης και το ενδιαφερόμενο μέρος δεν διέθεταν τέτοιο προσόν. Αποφάσισε επίσης να λάβει υπόψη, κατά την επανεξέταση, και τον αιτητή Ζα-

νόπουλο, ο οποίος δεν είχε συστηθεί από την Τμηματική Επιτροπή (ο αιτητής Αργυρίδης και το ενδιαφερόμενο μέρος είχαν συστηθεί) και ο οποίος διέθετε το προσόν/πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας. Στη συνέχεια κλήθηκε ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Υγείας, ο οποίος σύστησε για προαγωγή στην επίδικη θέση το ενδιαφερόμενο μέρος. Η ΕΔΥ, αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιόν της και αφού αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην πείρα των υποψηφίων, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των άλλων υποψηφίων και την επέλεξε για προαγωγή στην επίδικη θέση, με ισχύ αναδρομικά από 15.4.83.

Η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομ. 29.1.93 και εναντίον της καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές.

Ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση 354/93 πρόβαλε τους ακόλουθους ισχυρισμούς για ακύρωση της επίδικης απόφασης.

- 1) Η σύσταση του Γενικού Διευθυντή έγινε χωρίς έρευνα, είναι ανατιολόγητη και αντίθετη με τα στοιχεία των φακέλων. Είναι η εισήγησή του ότι αφού ο Γενικός Διευθυντής κλήθηκε και παρουσιάστηκε ενώπιον της ΕΔΥ στην ίδια συνεδρία, όπου ενημερώθηκε για τις αποφάσεις της ΕΔΥ αναφορικά με τις αξιολογήσεις των υποψηφίων και το προσόν/πλεονέκτημα, η σύστασή του ήταν το προϊόν μη δέουσας έρευνας αφού δεν είχε ότη διάθεσή του τον απαιτούμενο χρόνο για να διαμορφώσει ορθή εικόνα για τους υποψηφίους. Έγινε επίσης ισχυρισμός ότι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή είναι αντίθετη με τα στοιχεία των φακέλων, από τα οποία φαίνεται ότι ο αιτητής υπερείχε σε πρόσοντα και αρχαιότητα και είναι ίσως σε αξία με το ενδιαφερόμενο μέρος. Η αρχαιότητα του αιτητή, είπε, έπρεπε να υπερισχύσει.
- 2) Η απόφαση της ΕΔΥ είναι ανατιολόγητη και προϊόν ελλειπούς έρευνας. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η ΕΔΥ ενεργούσε κάτω από πλάνη θεωρώντας ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε σε αξία του αιτητή, πράγμα που οδηγεί σε ακύρωση της επίδικης απόφασης. Είπε επίσης, ότι η διοίκηση δυστροπεί έναντι του ακυρωτικού αποτελέσματος των δικαστικών αποφάσεων επιμένοντας στην προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους.

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακυρότητας που εγείρεται, στα πρακτικά της ΕΔΥ ημερομ. 17.12.92 αναφέρονται, στις σελ. 37-38 τα ακόλουθα:

5 “Περαιτέρω η Επιτροπή, υπό το φως των ευρημάτων του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Εφεση με Αρ. 904 και καθοδηγούμενη από τη σχετική γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας ημερομηνίας 17.9.92, αποφάσισε να καλέσει ενώπιόν της για να προβεί σε σύσταση το Γενικό Διευθυντή, Υπουργείο Υγείας, με την παράκληση να συλλέξει στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο και για τους πέντε υποψηφίους.

10 “Στη συνέχεια κλήθηκε στη συνεδρίαση της Επιτροπής ο κ. Συμεωνίδης Νίκος, Γενικός Διευθυντής, Υπουργείο Υγείας. Ο κ. Συμεωνίδης ενημερώθηκε για τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής και ενώπιόν του τέθηκαν οι Προσωπικοί Φάκελοι και οι Φάκελοι των Ετήσιων Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων.

15 Ακολούθως ο κ. Συμεωνίδης ανέφερε τα εξής:

20 “Και οι πέντε υποψήφιοι κατέχουν τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης προσόντα, περιλαμβανομένης της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας.

25 Κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν ήμουν Γενικός Διευθυντής στο Υπουργείο Υγείας, αλλά έχω ανατρέξει στους Φακέλους, έχω κάμει τη δέουσα έρευνα και με βάση τα τρία νόμιμα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) και το σύνολο της εικόνας που έχω σχηματίσει για τους υποψηφίους, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα να συστήσω την υποψήφια Ακκελίδου Κωνσταντία για προαγωγή στη θέση

30 Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο. Η σύστασή μου βασίστηκε αποκλειστικά σε στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο.”.

35 Στη συνέχεια ο Γενικός Διευθυντής ανέφερε ότι έλαβε υπόψη του τις Εκθέσεις των υποψηφίων, όπως έχουν τελικά διαμορφωθεί με τις σχετικές αποφάσεις της Επιτροπής, και ότι το πλεονέκτημα το διαθέτουν μόνο οι υποψήφιοι Μιχαήλ και Ζανόπουλος.

40 Σε σχετική ερώτηση αν πέραν των Φακέλων ήταν δυνατόν να βρει άλλες πληροφορίες ή πηγές, ο Γενικός Διευθυντής απάντησε ότι έχει σαν αρχή του να ανατρέχει σε αντικειμενικά δεδομένα και στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν οι Φάκελοι που είχε στα χέρια του στο Υπουργείο Υγείας.

Στο σημείο αυτό ο κ. Συμεωνίδης αποχώρησε από τη συνεδρίαση.”

Όπως φαίνεται από το πιο πάνω απόσπασμα όλοι οι φακέλοι που αφορούσαν τους υποψηφίους τέθηκαν ενώπιον του Γενικού Διευθυντή και επομένως, σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, θεωρείται ότι λήφθηκαν δεόντως υπόψη. Επιπλέον, ο Γενικός Διευθυντής, όπως ο ίδιος ανέφερε, είχε στα χέρια του τους φακέλους των υποψηφίων που είχε στο Υπουργείο Υγείας στους οποίους ανέτρεξε. Ενόψει των ανωτέρω, το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού του αιτητή αναφορικά με τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή απορρίπτεται.

Όπως είναι καθαρό από τη σύστασή του, ο Γενικός Διευθυντής, που δεν είχε προσωπική γνώση για τους υποψηφίους κατά τον κρίσιμο χρόνο, βασίστηκε αποκλειστικά στα στοιχεία των φακέλων. Η σημασία τέτοιας σύστασης είναι μηδαμινή (*Νιόβη Παλαιωάννου και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρ. 2)* (1991) 3 Α.Α.Δ. 713, 720). Από τα στοιχεία των φακέλων φαίνεται ότι αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος είχαν τις ίδιες περίπου αξιολογήσεις και τα ίδια περίπου προσόντα. Ο αιτητής όμως ήταν αρχαιότερος του ενδιαφερόμενου μέρους και πουθενά στη σύσταση δεν φαίνεται γιατί παραγνωρίστηκε η αρχαιότητά του, που σύμφωνα με τη νομολογία μας υπερισχύει όταν στα άλλα δύο κριτήρια προαγωγής οι υποψήφιοι είναι περίπου ισότιμοι. (*Partellides v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 480, 484). Πρέπει εδώ να σημειώσω ότι ο νόμος που διέπει την επίδικη απόφαση είναι ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Αρ. 33/67) ο οποίος δεν απαιτούσε αιτιολογημένες συστάσεις. Όμως, οι συστάσεις δεν πρέπει να είναι αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων. Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στο σημείο αυτό, στην υπόθεση *Ioannou v. Republic* (1976) 3 C.L.R 431, όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα, στη σελίδα 436:

“Seniority in this case has to be determined in the light of the provisions of section 46 of the Public Service Law, 1967 (Law No. 33/67), the material date being, in the first place, the effective date of appointment or promotion to the particular office or grade held, namely, in the case of the applicant, the 1st April, 1965 when she became established to the same post. With regard, however, to the case of simultaneous appointment or promotion to that post, seniority will have to be determined under sub-section (2) of section 46 according to the officer’s previous seniority.

In view of the aforesaid and on a perusal of the material in the

5 personal files as set out also in the comparative table (encl. 5 of exh. 1), interested party No. 1 Renos Miltiadous is also senior to the applicant by two years and three months. Applicant, however, is by ten months senior to interested party No. 3 Androulla Demetriou, by 19 months to interested party No. 6 Melani Tofarou and by at least four years senior to interested parties No. 12, Pavlos Christophi, No. 13 Christodoulos Iosif and No. 14, Andreas Petrou.”

10 Και στις σελίδες 441-442:

15 “In addition, there is the recommendation of the Head of the Department in favour of the interested parties. Had it been a case where mere abuse of power was relied upon in the sense that the respondent Commission had failed in their duty to select the most suitable candidate for promotion in which case the applicant would have to establish striking superiority over the others, I might not have interfered with the sub judge decision in respect of these three officers but unlike the case of the remaining officers where the recommendation of the Head of the Department is consistent with the administrative reports to which they had referred and to the other facts which they took into account, in the case of these three officers this is not so. Even if their reports were equal, the situation would not have changed. There does not appear to have been recorded in the Commission’s minutes any specific views of the Head of the Department concerned which could be treated as justifying the course of overlooking the seniority of the applicant and the very good reports on her in this case, nor the recommendation of the Head of the Department (the Director of Personnel) is supported, on the face of it, by the contents of the relevant annual confidential reports, a situation that makes the reasoning of the sub judge decision inadequate. As stated in the *Partellides* case (supra) p. 484, “such a general statement in the minutes of the Respondent, as aforesaid, cannot have the effect of rendering the promotion of one which can be treated as having been properly decided upon in the exercise of the particular powers of the Respondent”.”

40 Στην προκείμενη περίπτωση, όπου δεν συστήθηκε, χωρίς καμιά εξήγηση μεταξύ ισότιμων υποψηφίων ο αρχαιότερος, βρισκω ότι υπήρχε διάσταση της σύστασης με τα στοιχεία των φακέλων. Σε τέτοια περίπτωση, οι συστάσεις είτε πρέπει να παραγνωρίζονται, είτε να τους δίνεται περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση

της ασυμφωνίας (*Republic v. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950, 1962).

Η ΕΔΥ, στην ίδια συνεδρία της, αφού έκρινε ότι το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας διέθεταν μόνο οι υποψήφιοι Ζανόπουλος Νίκος και Μιχαήλ Κωνσταντίνος, έλαβε υπόψη, όπως αναφέρει, τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, όπως διαμορφώθηκαν με τις σχετικές αποφάσεις της. Στη συνέχεια αναφέροντα τα ακόλουθα (σελ. 39-41):

“Η Επιτροπή σημείωσε ότι και οι πέντε υποψήφιοι προήχθησαν στη θέση Χημικού, 1ης Τάξης, Γενικό Χημείο, από 15.3.82 και η αρχαιότητά τους υπολογίστηκε με βάση το διορισμό τους στην προηγούμενη θέση.

Η Επιτροπή ασχολήθηκε επίσης με την πείρα των υποψηφίων που απέκτησαν με την εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων που σχετίζονται με τις διάφορες αρμοδιότητες του Γενικού Χημείου μέχρι τον πρώτο ουσιώδη χρόνο, αξιολόγησε και συνεκτίμησε την πείρα αυτή στον παράγοντα των προσόντων κάθε υποψηφίου, σημειώνοντας ότι:

(α) Ο Αργυρίδης Ρένος εργάστηκε, σύμφωνα με βεβαίωση ημερομηνίας 2.10.71, στο Βιοχημικό Εργαστήριο του Νοσοκομείου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού από 7.4.71 μέχρι 1.10.71. Διορίστηκε ως Χημικός, 2ης Τάξης, στο Γενικό Χημείο από 15.1.72 και προήχθη στη θέση Χημικού, 1ης Τάξης, από 15.3.82.

(β)

(γ) Η Ακκελίδου Κωνσταντία εργάστηκε ως ημερομίσθια Χημικός στο Γενικό Χημείο από το Δεκέμβριο του 1970 ως το τέλος του Φεβρουαρίου του 1974. Διορίστηκε ως Χημικός, 2ης Τάξης, Γενικό Χημείο, από την 1.3.74 και προήχθη στη θέση Χημικού, 1ης Τάξης, Γενικό Χημείο, από 15.3.82.

.....
 Η Επιτροπή, με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, υιοθέτησε τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Υγείας. Επειδή ο Γενικός Διευθυντής έκαμε δήλωση με την οποία λέγει ότι οι πηγές του ήταν πολύ περιορισμένες, η Επιτροπή απέδωσε στη σύσταση το ανάλογο βά-

ρος.

5 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας την πιο πάνω απόφαση για επι-
λογή της Ακκελίδου, παρατήρησε ότι η Ακκελίδου υστερεί σε
αρχαιότητα μόνο έναντι των Αργυρίδη Ρένου και Καθητζιώτη
Γιώργη, αλλά η αρχαιότητα αυτή ανάγεται στην προηγούμενη
θέση και συγκεκριμένα στην ημερομηνία του πρώτου διορισμού
10 τους στη θέση Χημικού, 2ης Τάξης, που ανάγεται στις αρχές του
1974. Η Επιτροπή σημείωσε παράλληλα ότι η Ακκελίδου εργα-
ζόταν στο Γενικό Χημείο ως έκτακτη από το Δεκέμβριο του 1970
μέχρι τέλος του Φεβράριου του 1974.

15 Όσον αφορά τα προσόντα η Επιτροπή σημείωσε ότι η Ακκε-
λίδου έναντι των Αργυρίδη και Καθητζιώτη φαίνεται να κατέ-
χει τα ίδια περίπου ακαδημαϊκά προσόντα.

20 Σ' ό,τι αφορά την αξία, η Ακκελίδου υπερέχει των Αργυρί-
δη και Καθητζιώτη.....

25 Συνοπτικά, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν
της νόμιμα στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, έκρι-
νε ότι η ΑΚΚΕΛΙΔΟΥ Κωνσταντία, Χημικός, 1ης Τάξης, Γενι-
κό Χημείο, υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να
την προαγάγει ως την πιο κατάλληλη στη μόνιμη (Τακτ. Προ-
ύπ.) θέση Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο, αναδρομικά από
30 15.4.83, δηλαδή την ίδια ημερομηνία από την οποία είχε γίνει
προηγουμένως η προαγωγή που ακυρώθηκε από το Ανώτατο
Δικαστήριο στην Αναθεωρητική Εφεση Αρ. 904."

35 Όπως η ίδια η ΕΔΥ επεσήμανε, αιτητής και ενδιαφερόμενο μέ-
ρος έχουν περίπου τα ίδια ακαδημαϊκά προσόντα. Ούτε σε σχέση
με την πείρα τους, όπως καταγράφεται στα πρακτικά της ΕΔΥ,
φαίνεται να έχουν οι δυο υποψήφιοι οποιαδήποτε ουσιαστική δια-
φορά. Εξάλλου, ούτε η ΕΔΥ κατέληξε σε τέτοιο συμπέρασμα. Ανα-
φορικά με τις αξιολογήσεις τους οι δυο υποψήφιοι παρουσιάζο-
40 νται περίπου ισότιμοι, λαμβανομένης υπόψη της απόφασης της
ΕΔΥ για τη μη λήψη υπόψη των παράνομων τροποποιήσεων.
Επομένως, δεν βρίσκει στήριγμα το συμπέρασμα της ΕΔΥ ότι το
ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει του αιτητή σε αξία. Ούτε και αι-
τιολογείται από την ΕΔΥ η παραγνώριση της αρχαιότητας του αι-

τητή ενόψει του γεγονότος ότι στα άλλα δυο κριτήρια οι δύο υποψήφιοι ήσαν περίπου ίσοι. Η αρχαιότητα ρυθμίζεται από τον ίδιο το Νόμο, άρθρο 46 του Ν. 33/67, και δεν παύει να είναι ένα από τα τρία νομοθετημένα κριτήρια που συνεκτιμούνται για την εξεύρεση του καταλληλότερου υποψηφίου, έστω και αν αυτή ανάγεται στην προηγούμενη και όχι την τελευταία θέση που κατείχαν οι υποψήφιοι. 5

Έστω και αν θεωρηθεί ότι η βαρύτητα που δόθηκε στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή ήταν η αρμόζουσα υπό τις περιστάσεις, και πάλι θεωρώ ότι δεν δίνονται, από την ΕΔΥ, επαρκείς λόγοι για την παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή. 10

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους πρέπει να ακυρωθεί. Ενόψει της ακύρωσης της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους, η προσφυγή αρ. 355/93 απώλεσε το αντικείμενό της και απορρίπτεται. (*Δημοκρατία v. Χαραλάμπους και Άλλου* (1992) 3 Α.Α.Δ. 251). 15

Ως αποτέλεσμα, η προσφυγή αρ. 354/93 επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. 20

Η προσφυγή αρ. 355/93 απορρίπτεται.

Δεν γίνεται διαταγή για έξοδα. 25

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.